

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 175/2024
24.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друштва за пројектовање, производњу и опремање "Belim industries" d.o.o., Београд, чији је пуномоћник Слободан Момчиловић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Томислав Петровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Смедереву, у седници одржаној 24.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани П 2657/21 од 01.02.2023. године, стварно је надлежан Виши суд у Смедереву.

Образложење

Виши суд у Смедереву се решењем Гж 1037/23 од 06.02.2024. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани П 2657/21 од 01.02.2023. године и уступио предмет Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном другостепеном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио надлежност и предмет је уз акт Гж1 1148/24 од 03.04.2024. године, доставио Врховном суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући негативни сукоб стварне надлежности у смислу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да је за одлучивање о жалби тужиоца надлежан Виши суд у Смедереву.

Из списка произлази да је предмет спора накнада материјалне штете у износу од 159.328,80 динара, са законском затезном каматом од 29.06.2017. године до исплате.

Одредбом члана 25. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 10/23), прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења донета у грађанскоправном спору, на пресуду у спору мале вредности, на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења, на решења

донета у ванпарничном поступку, како је прописано тачком 3. исте законске одредбе. Апелациони суд, према одредби члана 26. став 1. тачка 3. истог закона, одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Имајући у виду изложену аргументацију о материјално-правном односу странака и садржину тужбеног захтева, произлази да предмет тужбеног захтева није радни спор, већ је предмет тужбеног захтева облигационо-правни захтев – накнада штете. У таквој ситуацији када је предмет спора накнада штете релевантна за одлучивање о стварној надлежности суда је вредност предмета спора која је у конкретном случају 159.328,80 динара. На дан подношења тужбе 14.07.2017. године 1 евро по средњем курсу НБС је износио 120,1233 динара, па је 3.000 евра износило 360.369,90 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду вредност предмета спора и одредбу члана 468. став 1. ЗПП, произлази да је предметни спор - спор мале вредности.

Стога је за одлучивање о жалби туженог против пресуде Основног суда у Великој Плани П 2657/21 од 01.02.2023. године, стварно је надлежан Виши суд у Смедереву.

Из наведених разлога, применом члана 22. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић